

[Økonomiministeren]

Tilsynet med forsikringsselskaber såvel som tilsynet med realkreditinstitutter afviger fra tilsynet med banker og sparekasser ved, at disse institutioners virksomhed i langt højere grad er reguleret ved lovgivning.

I dag har de forskellige ressortministerier og tilsyn gennem både uformelle og formelle kontakter et nært samarbejde med Nationalbanken, som vil blive opretholdt i fremtiden. Regeringen finder således ikke grundlag for at ændre den ressourcemæssige tilknytning til tilsynet for de finansielle institutioner.

Rapporten rejser spørgsmålet om, hvorvidt indsnævringen af pengepolitikken virkefelt gør det nødvendigt at gribe til nye økonomisk-politiske instrumenter, især med henblik på at kunne påvirke investeringer, mens pengepolitikken fortsat kan anvendes med effekt i tilfælde af pres mod kronen.

Regeringen er enig i, at problemstillingen er relevant, men ser ikke grundlag for at fremhæve specielle foranstaltninger som f.eks. variable afskrivningsregler, der kan overtage pengepolitikken rolle. Det ville være mere hensigtsmæssigt i de konkrete situationer, der måtte foreligge, at tage stilling til, hvilke indgreb der er påkrævet. Langt det vigtigste er stadig at holde sig for øje, at de andre centrale elementer i den økonomiske politik, indkomst- og finanspolitikken, må tilpasses sådan, at der er harmoni mellem dem og pengepolitikken.

Den øgede internationale finansielle integration rejser skattepolitiske problemer, som ikke hensigtsmæssigt kan imødegås gennem valutarestriktioner.

Som rapporten anfører, vil den bedste løsning være en fælles lovgivning på internationalt plan på dette område. Dette er der imidlertid på nuværende tidspunkt ingen realistiske muligheder for.

Regeringen er opmærksom på behovet for tilpasningen af danske skatteregler med henblik på at imødegå et misbrug i forbindelse med danske investeringer i såkaldte skattelylande, herunder specielt investeringsforeninger. Regeringen har besluttet at udarbejde et lovforslag så hurtigt som muligt herom. Det er på indeværende tidspunkt dog ikke muligt at udtale sig om forslaget nærmere indhold. Det er åbenbart, at den hurtige udvikling i de finansielle instrumenter på de internationale markeder er ensbetydende med, at disse problemer må følges mere intensivt.

I de sidste år har der været en livlig debat om penge- og valutapolitikken her i landet. Den foreliggende grundige redegørelse fra det økonomiske råds formandskab har været et nyttigt bidrag hertil og i øvrigt også været langt mere nyttigt end en eventuel langstrakt kommissionsudredning. Jeg skal da ikke bestride, at der, som det også fremgår af både Nationalbankens og min egen kommentar til rapporten, består i hvert fald nuanceforskelle i bedømmelsen af penge- og valutapolitikken. Dette er imidlertid i alt væsentligt nu historie, og formandskabet er da også fuldt ud klar over, at en ændring af den penge- og valutapolitiske kurs nu vil være forbundet med meget store vanskeligheder. Det afgørende er derfor at slå fast, at den politik, der har været ført, med en fast kronekurs, faldende inflation og gradvis liberaliserede valutarestriktioner har sikret et renteniveau, som vel ingen havde drømt om for godt 3 år siden, da regeringen tiltrådte.

Regeringen har endvidere lagt afgørende vægt på, at der blev ført en indkomst- og finanspolitik, der var konsistent med penge- og valutapolitikken. Det er da også regeringens hensigt at fortsætte denne politik med henblik på at fastholde de opnåede resultater og udnytte mulighederne for et yderligere fald i renten. Dette gælder så meget mere, som en penge- og valutapolitik efter disse retningslinjer er den mest realistiske i betragtning af de internationale vilkår, som fortsat er et centralt element i dansk økonomisk politik.

Forhandling

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne takke økonomiministeren for svaret og sige, at vi socialdemokrater er helt enige med økonomiministeren i, at det økonomiske råds redegørelse er et nyttigt og længe savnet materiale til en pengepolitisk drøftelse her i landet og også her i folketinget.

Redegørelsen understreger sammenhængen mellem pengepolitik, finanspolitik og indkomstpolitik, og her i folketinget har vi jo ofte undergivet finanspolitik og indkomstopolitik meget grundige overvejelser, mens vi jo har behandlet pengepolitikken temmelig stedmoderligt. Når det nu er blevet mere aktuelt at trække pengepolitikken ind i folke-